

Dosarul nr. 2ra-1798/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. E. Culinca)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Secrieru, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

01 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Marin Tofan,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Marin Tofan împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Marin Tofan și a fost menținută hotărârea din 21 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 03 august 2020, Marin Tofan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, prin care a solicitat constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei și încasarea prejudiciului moral în sumă de 200 000 de lei, cauzat prin încălcarea dreptului la judecare a cauzei în termen legal.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin încheierea nr. 13-256/18 din 23 iulie 2018, emisă de judecătorul Judecătoriei Criuleni, Aurelia Cazacliu, a fost admis demersul procurorului, fiind dispusă legalizarea acțiunilor în efectuarea măsurilor speciale de investigații, prin care s-a autorizat efectuarea măsurilor speciale de investigație, urmărirea vizuală cu înregistrarea comunicărilor sau a imaginilor în privința lui Marin Tofan.

Totodată reclamantul a completat că, prin încheierea nr. 11r-600/19 emisă de Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 13 februarie 2020, a fost ridicat de la examinarea recursul declarat de către avocatul Iuri Sorochin în interesele lui Marin Tofan, împotriva încheierii nr. 13-256/18 din 23 iulie 2018, cu transmiterea dosarului instanței de fond și în astfel de situație tergiversând examinarea dosarului dat.

A notat reclamantul că, contrar prevederilor 312 din Codul de procedură penală, examinarea dosarului penal în privința legalizării măsurilor speciale de investigație este tergiversată mai mult de 2 (doi) ani, ba chiar la momentul adresării în instanța de judecată cu prezenta acțiune dosarul nu avea o finalitate, acesta aflându-se pe rolul instanțelor naționale.

A solicitat reclamantul Marin Tofan constatarea faptului încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a dosarului privind legalizarea măsurilor speciale de investigații înregistrarea comunicărilor sau a imaginilor în termen rezonabil, încasarea din bugetul de stat în beneficiul său cu titlu de prejudiciu moral suma de 200 000 de lei.

Prin hotărârea din 21 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă integral, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 24 decembrie 2020 Tofan Marin, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Marin Tofan și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a aplicat dispozițiile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a apreciat ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe referitor la faptul că, demersul procurorului cu privire la confirmarea legalității măsurilor speciale de investigație nu cade sub incidența prevederilor Legii 87, deoarece art. 1 alin. (1) al acestei norme legale prevede că scopul actului adoptat este crearea unui remediu eficient de apărare la judecarea în termen rezonabil a cauzei în ansamblu și nu la judecarea în termen rezonabil a fiecărei cereri, plângeri, demersuri înaintată de părți.

La fel, instanța de apel a menționat că, argumentele invocate în apelul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea hotărârii contestate și urmează a fi respinse.

În concluzie, instanța de apel a reiterat corectitudinea soluției date de prima instanța, potrivit căreia perfect legal a respins pretenția reclamantului/apelant Tofan Marin, de a fi constată încălcarea termenului rezonabil la examinarea cauzei, iar în cererea de apel ultimul nu a prezentat careva probe, motive și situații ce ar răsturna situația și ar fi determinate pentru a combate motivarea instanței de fond.

Subsecvent soluției de respingere a pretenției de bază, privind constatarea încălcării termenului rezonabil de examinare a cauzei, instanța de apel a conchis că, prima instanța corect a decis respingerea și celeilalte pretenții privind obligarea Statului la plata despăgubirilor de ordin moral, pretins a fi suportate de către reclamantul/apelant în actuala pricină. Or, aceste pretenții derivă din pretenția principală și urmează aceiași soartă, ca și soarta pretenției de bază, adică respingerea ei, ca fiind neîntemeiată.

În concluzie, instanța de apel a relevat că, prima instanța corect a stabilit starea de fapt, corect a identificat și aplicat cadrul legal pertinent, adoptând în acest sens o

hotărâre judecătorească întemeiată și conform Legii. Drept consecință și, deoarece argumentele apelantului au fost combătute integral prin concluziile indicate supra, instanța de apel a constatat că, hotărârea contestată este legală și întemeiată, și a conchis de a respinge apelul declarat de Marin Tofan și a menține hotărârea primei instanțe.

La 23 septembrie 2021, Marin Tofan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 21 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanțele de judecată inferioare au aplicat eronat normele de drept material, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, astfel concluziile instanțelor de judecată inferioare expuse în decizie cât și în hotărârea primei instanței fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar aceste încălcări ale instanțelor de judecată inferioare au dus la soluționarea greșită a litigiului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, instanța de apel a emis deciziei la 10 iunie 2021 și expediată participanților la proces prin intermediul poștei electronice la 11 octombrie 2021, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică. (f.d.90)

Astfel, având în vedere faptul că, recursul declarat de Marin Tofan împotriva deciziei din 10 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 23 septembrie 2021, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 27 octombrie 2021, Curtea Supremă de Justiție, în conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a expediat intimatului copia recursului și a înștiințat-o despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Până la data examinării admisibilității recursului, Ministerul Justiției al RM nu a depus referință prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Marin Tofan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Marin Tofan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Marin Tofan, ca inadmisibil.

În conformitate cu art.270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Marin Tofan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru